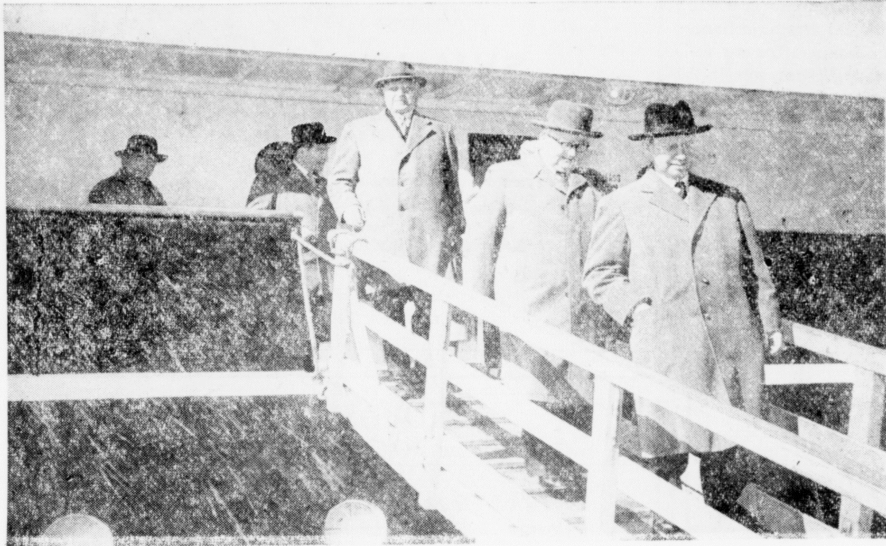

RÁÐHARRAVITJAN

Tá ráðharrarnir komu íland. Framstur gongur H. C. Hansen, forsætisráðharri; síðan ganga P. M. Dam, lögmaður, Jørgen Jørgensen, mentamálaráðharri, Kr. Djurhuus og W. Poulsen, landsstýrismenn.

Í gjáramorgunin tíðliga komu H. C. Hansen, forsætisráðharri, við konuni, frú Gerdu Hansen, og Jørgen Jørgensen, kenslumálaráðharri, somuleiðis við konu, í land av Tjaldrinum fyrri at vitja Føroyar nakrar dagar.

H. C. Hansen hevur fleiri ferðir verið í Føroyum áður, og hetta er triðja ferðin hann vitjar Føroyar sum forsætisráðharri. Viðurskiptini Føroyum viðvíkjandi er partur av

hansara ráðharradeild, og hann hevur allar dagar vist hesum oyggjum mikian áhuga og gott vinarlag. – Føroyaferðir hansara hava í mongum ferum verið viðurskiptunum Danmarkar og Føroya millum at stórum gagni, og vit ivast ikki í, at eisini henda ferðin verður eitt stig á leiðini til enn dyggari menning og útbyggjan av samvinnuni landanna millum, okkum og ríkis-eindini til bata. Samvinnuálini

eru mong, og er tað tí av allra størsta týðningi, at ráðharrar – og tá serstakliga forsætisráðharrin – vitja higgar fyrri á staðnum at kunna gera seg alkunnugar við dagsins spurningar og tey áhugamál, ið leika á fyrri tjóðina sum heild.

Bæði sum forsætisráðharri hevur H. C. Hansen sýnt fram úr góð evni og dugnaskap. Hann er kendur og væl umtóktur víða um heim fyrri frá líkt statsmannasildi, fyrri politiskan og demokratiskan fastleika í innlendis politikki so væl sum í alheimspolitikki, og tað man fáur ivast í, at hesi mannsnevni hansara í øllum lutum og á hvørjum sinni fara at vera ein gagnligur fyrirmyndur í ríkisfelagsskapinum Danmarkar og Føroya millum.

Við bestu vón um eina góða ferð víðari heilsa vit flokksfelaganum H. C. Hansen, forsætisráðharra, og konuni frú Gerdu Hansen vælkomin til Føroyar.

H. C. Hansen er borin í heim í Framhald á 4. bls.

Grønlandsútróðurin

Ætlanin var

at fara við 14–15 bátum at rógva út við Eggersø. Men ov fáir bátar hava boðið sær til henda útróður – einir 8–9. Talan er um at fáa landsstýrið og figgjarnvevdina at veita hesum 40–50 monnunum, ið ætla sær til Eggersø, eina minstu-úrteku pr. mann, t. d. 6000 kr.

Tað er avgjört rætt at fáa hetta plássíð roynt. Mangir, sum hava fiskað um Kappan, meta Eggersø fyrri eitt ógvuliga gott fiskipláss.

Summir halda

tað vera størsta framstigið hjá okkum um Føroyingum í grønlandsmálinum, at eitt ávíst tal av okkara fiskimonnum eru slopnir inn á firðirnar at rógva út á jøvnum fæti við grønlandsku fiskimennin. Teir hava so høvi at kunnast har og kanna líkindini. Tað er kanska tann stóri kansurin – hari liggur kanska allur fyrirmyndin.

Munur er á útgerðini

hjá teimum bátunum, ið á fyrsta sinni lögdu yvir til Grønlands at rógva út, og á bátunum, ið nú verða gjørdir til grønlandsróðurin. Hesir seinastu hava flest allir bæði telefon, ekkolod og ella fiskalupu, ja einstakur hevur astikkítólið, ið kann virka sum ekkolod, fiskalup og radartól, eftirsum tað verður innstillað.

Flotttrollið

Hava vit funnið háttin at gera flotttrollið, ið kann veiða sild við Føroyar?

Tveir ungir menn hava leingi arbeitt við at finna háttin at gera flotttroll, sum kann veiða sild við Føroyar.

Nú halda teir seg hava funnið háttin og eru við at fáa roynt trollið.

Skipaflotin

Tað liggur lívið á at endurnýggja okkara skipaflota í stytst moguliga tíð. –

20 nýggir linubátar týðir, at 20 ferðir 22 = 440 fiskimenn fáa góð fer, fer, ið royndust væl í fjør, serliga vetrarískiskapi viðvíkjandi.

Men skip, ið eru næstan líka stór sum hesi linuskipini, nýta Danir við trol. Teir hava bara 6 menn við – og tað sigst ganga teimum so væl at úrtøkan hjá manningini er næstan dupult so góð sum hin besta úrtøkan hjá okkara manning við teim stóru nýggju linuskipunum.

Hvussu ber hetta til, spyrja menn?

Við skipunum hjá Dønum fer ikki slintran burtur. Virðisfiskurin sum flatfiskur, hýsa og góður toskur verður seldur feskur til flaka-skurð ella beinleiðis á marknaðinum í Bretlandi. Hin fiskurin, »skidtfisken«, sum Danir kalla, tað er raksild, ónýtilig smásild o. a. fiskur, verður seldur til fiska- og oljufabrikkirnar – viðhvørt veiða teir óføra nøgd av hesum fiski og vinna stóran pening.

Vit hava næstan bara vent eyguni móti Noregi og Íslandi í fiskiskapi. Kann vera, vit eisini hava nógv at læra av danska fiskiskapinum – at fáa pening til skipið og manningina er jú málið.

Hevði tað ikki verið yrt hjá landsstýrinum at sett eina nevnd at kanna alla fiskivinnudrift í Norðanlondum og aðra staðni. – »Heima situr svoltandi kráka«.

Eitt er so ið hvussu er uttan fyrri alt tjak – tað er, at tað er lívið um at gera at fáa nútímans skip í stytst moguliga tíð, tí tað dýrasta, ið er, er at hava arbeidsleyst fólk og hvør farmurin, ið kemur afturat til lands, gevur nýggja lívsmegi til tjóðina.

Latum okkum beinavegin fara undir at byggja teir umbidnu 20 og kanska fleiri stóru linubátarnar. – Teir kunnu nýtast til alla veiðu, ikki minst til sildaveiðu. Sildatrolspæl er skjótt at rigga upp í ein slíkan bát. Toskaveiðu, hemaraveiðu, sildaveiðu bæði heima hjá okkum sjálvum og á langfara-leiðum eru hesi ferðir frálík til

Verður trollið at roynast, er vegurin funnin at hava størveiðu av sild ikki bara til saltingar, men eisini til sildamjols- og sildaoljuframleiðslu.

Menninir, ið talan er um, eru Kaysten Andreasen og Tróndur Jacobsen, ið hava virki í Havn.